

Виходить у Львові щодня (крім неділі і св. зат. свят) о 5-й годині по полудні.

Редакція і адміністрація: у двір Чарнецького ч. 3.

Листів приймають тільки франкованими.

Купонки повертають тільки на окреме жадане і як вложенням оплати поштової.

Рекламації неопечатані відбиті від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в бюрі дзвоників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінції: на цілий рік зр. 2.40 на пів року зр. 1.20 на чверть року „ — 60 місячно . . . „ — 20 Поодинове число 1 кр. З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40 на пів року зр. 2.70 на чверть року зр. 1.35 місячно . . . „ — 45 Поодинове число 3 кр.

Побіда Французів в Мадагаскарі.

У Франції панує велика радість. Генерал Дішезн, як заповів, дебує столицю Мадагаскару Тананаріва, а та побіда положила кінець війні і уратувала захитаний вже кабінет Рібота. Щасливе закінчення війни скріпляє світове становище Франції, а добуте Мадагаскару побільшає значно французькі колонії. Франція має багато колоній, менші в Америці і Австралії, більші в Азії, числячі звиж пів мільона квадратних кілометрів, т. є. стільки як ціла Німеччина, але найбільші колонії і найважливіші для Франції лежать в Африці. В тій часті світа має вона крім Альжиру і Туніса (800.000 квадр. кілометрів і 6 мільонів мешканців), найліпше загосподарованих і найблизших колоній французьких, ще величезні простори краю в середній Африці над ріками Сенегалем, Нігром і озером Чад і розширяє свої посілості чим раз більше на захід до ріки Нілю, не зважаючи на протести Англії. Крім того має Франція силою бруксельського договору право першества до купна бельгійської держави Конго, на случай, коли би Бельгія, а радше король Леопольд не могли при війні удержати ся. А що довгі тої держави ростуть дуже скоро, то й певня надія для Французів, що скорше чи пізніше набудуть вони і сей величезний край. Супротив того посілості французькі в Африці обіймали би дві третини цілої тої часті світа і всі інші колонії: англійські, німецькі, італійські і португальські в Африці були би супротив французьких дуже маленькі. Тепер до тих колоній прилучив ся африканський острів Мадагаскар.

Мадагаскар, се по островах Новій Гвінеї і Борнео найбільший острів на світі, займає простір майже так великий як ціла Австро-Угорщина, а більший як Німеччина, числить до шість мільонів мешканців, а під виглядом богатства природи єсть правдивим золотим яблуком.

Попри плоди рівникові удають ся там в горах плоди європейські, а нутро землі незвичайно богате в дорогі і звичайні метали, в дороге каміне, а що найважливіше в уголь. Отже для Французів той набуток дуже цінний. Для того не дивно, що у Франції загальна опінія займає ся дуже тою справою і всі обговорюють тепер мадагаскарську побіду та дораджують правительству, як ві має використати.

Використати побіду можна в двоякий спосіб, або устанвити над Мадагаскаром протекторат, т. є. лишити королеву при панованю а лише забезпечити собі деякі права і нагляд над всіми справами єї, або забрати край під своє виключне панованє, зложити королеву в престолу, устанвити на острові французьких урядників і завести там свої порядки, одним словом замінити край у французьку провінцію. Більшість праси французької премавляє за протекторатом, бо доказує, що протекторат, то найліпша форма дешевої колонізації. На основі протекторату заключав побідоносний генерал Дішезн договір з королевою Мадагаскару, але не знати, чи згодить ся на то парламент. Значна часть послів під проводом посла де Магі, бувшого міністра колоній, домагає ся рішучо прилучення Мадагаскару до Франції як провінції, а справедливість свого погляду доказують ось чим: Протекторат то значить дальше правління Говасів, отже і дальше існуванє тих прав, які їх правительтво привило в торговельних до-

говорах різним чужим державам. Супротив того вискали би на протектораті хіба Англія і Німеччина, т. є. промисл і торгівля тих держав, бо они не потерпіли би ніякої жертви а мали би ті самі права що й Французи, котрих доси Мадагаскар тільки гроша коштував. Коли-ж би противно Французи прилучили Мадагаскар до Франції, то тоді всі торговельні договори з державами перестают обовязувати і французька торгівля і промисл, яко краєві, мали би все більші права як англійські або німецькі.

Окреме становище займають радикальні і соціялістичні часописи, котрі не можуть утайти свого жалю, що щасливий кінець війни відобрав їм можливість повалити теперішнє правительство. Тепер домагають ся соціялісти, щоби справу мадагаскарську полишити аж до хвилі, коли будуть викриті виновники надужать, які лущили ся з початку тої війни. Виновниками ж уважають они теперішнього міністра війни Цірлендана, міністра маринарки Бенарда, попереднього міністра війни генерала Мерсея, а передовсім бувшого міністра маринарки, а теперішнього президента республіки Фора. І найголовніше іде їм о то, щоби повалити Фора.

Деякі часописи заповідають, що армія генерала Дішезн верне до Парижа в січні; однако то річ дуже сумнівна, бо для удержання протекторату буде муіла Франція держати в Мадагаскарі сильну армію.

Париські часописи оголошують подробиці з тимчасового договору, заключеного в Тананаріві генералом Дішезн. Договір має забезпечувати Франції дуже острый протекторат над Говасами і іншими племенами острова, признаючи їм деяку автономію. Мадагаскар не може

14)

Набір пальмового олію.

(З польського. — Гайони).

(Дальше).

Але Давид Іджерлі не міг того знати і зуживав хустку за хусткою, доки аж послідна бочка не опинила ся в човні. Тоді приказав людям плисти до корабля, а сам носішив на почту, але там сказали єму, що мішок з кореспонденцею ще не принесений від губернатора і ждуть на дон Бернарда, щоби по него зголосив ся.

„Брудний Давидко“ стиснув лиш рамена на ту вість і аж надто добре знаючи, як довго пришло би єму ждати, вернув до свого човна все в горючій на голові шапці владія та говорючи собі, що нехай діє ся що хоче, то він не відітхне спокійно, доки аж єго найдорожший приятель Штірзон не піднесе якора.

На покладі застав вже дон Рафаїла, котрий маючи при боці хлопця, двигаючого шведстуну єго скринку, розмавляв з капітаном, просячи єго, щоби єму дозволив той цінний предмет зложити в єго каюті.

— Добре! Ох, дуже добре! — відповів капітан, а єго великанські вуси дрожали як мацки чуючого добичу полипа.

Іджерлі присунув ся до них.

— Мої човна вже підходять — сказав вказуючи рукою на дві наближаючі ся поволі лоди.

— Якось мені так виглядає, що то буде мій одинокий набір звідси — вернув капітан. Доси заповіджено мені лише їду двайцятьох двигарів і десять нуждевих мішків какао. Прокляте місце! Не дивую ся парходам, що собі вєс легковажать. Як би я був компанією, то вичеркнув би цілковито зі спису тоту діру. Що звідси вивозить ся? Лижка олію пальмового і крихта какао!

Давид Іджерлі обізвав ся, а видячи, що нема нікого близько, сказав з усміхом, котрий мав бути ніби дотепний, а був лише не прийємний:

— Я гадаю, мій дорогий капітане, що сим разом не маєш права нарікати на Фернандо По! Капітан насупив ся і кинув значучий погляд на опертого о поруче дон Рафаїла.

Але молодий Креоль не слухав їх розмови. Єго очи як зачаровані прилипли до тих лодий, налаштованих немов стиксові човна людськими долями; єму здавало ся, що в кожнім ударі весел, котрі до него наближали ся, чує біте тих п'ятнадцятьох сердець і чувство страшного зворушення розсаджувало єму груди.

Тимчасом лоди причалили до корабля і враз двох тугих моряків, стоячих на покладі, кинуло їм диву а третій вихопив корбу, там-тї-ж спустили ся скоро до отвертого вже відділу в споді корабля, де мали уставляти бочки.

Іджерлі оглянув ся за ними з підозрінем.

— Капітане — шепнув — чи ті...

Але капітан не дав єму докінчати. Хитро моргнув вусами, з котрих блиснули довгі, кінчасті зуби.

— Який же ти дурний, Іджерлі! — сказав — то мої праві руки. Славні хлопці, все глухі, сліпі і німі як треба. Уже они там добре уставлять твій набір... Ну — додав — беручи єго попід рамя — ходи тепер до моєї каюті. Прощу! А пан! — звернув ся до дон Рафаїла. Той аві дрогнув.

— Дякую вам — відповів дивним немов змагнетизованим голосом, не відвертаючи очий. — Лишу ся тимчасом тут... Пізніше!

Іджерлі нахилив ся до него.

— Уважайте, пане — шепнув остерігаючи. — Ваше лице за багато говорить.

І пішли.

Тимчасом гамір на кораблі більшів... Тепер нове човно причалювало до східців; оклики моряків мішали ся з криком веселючих двигарів. На поклад вийшли всі подорожні „Нубії“, жадні хоч такої розривки, яку міг дати перестанок в африканській пристани; новоприбуваючі живо розмовляли з ними і з залогою розпитуючи о новини, корабельна служба, один грубший від другого, бігали між кухнею а салю подорожних, накриваючи до снідання, на котре капітан запрошував звичайно білих гостей з берега; чорні крамарки сварили ся з найстаршим послугачем, котрий грубостию первисшав навіть капітана; кількох моряків з

відступати землі без дозволу французького посла. Існуючі концесії будуть переглянені і імовірно деякі з них, ті, що були надані 21 англійським і німецьким підданим, будуть уневажені.

Губернатором Тананаріві іменовано французьке правительство генерала Мецінгера. До генерала-ж Дішеан вислало правительство в імени цілої Франції таку телеграму: „Ваші гідні подвиги війська положили великі заслуги коло вітчизни і Франції. Правительство дякує вам за велику прислугу, яку ви віддали вітчизні і за сьвітлий приклад, який ви дали. Ви знов доказали, що нема перепон і небезпечностей, котрих не можна би побороти методом, відвагою і холоднокрівністю“. Рівночасно повідомлено генерала телеграфічно, що іменовано його великим офіціром почесної легії.

Перегляд політичний.

Є. В. Цісар приїхав вчора рано до Загреба і вчора розпочався ряд величавих прийнят і торжеств, устроєних в честь Є. Величства.

Урядовий дневник оголосив уступлене дотеперішнього намістника Спирі бар. Кібека і іменоване марш. Бакегема його наслідником. Заприсяжене новоіменованого Намістника Галичини Є. Е. кв. Евстахія Сангушка відбудеся на замку в Буді в неділю дня 20-го с. м. З тої причини — як пише Fremdenblatt — поїде п. Президент Міністрів гр. Бадені дня 18 с. м. до Будапешту.

Римські часописи донесли в суботу о першій побіді генерала Бараттієро над військами рас Мангаші. Іменно дня 9 с. м. майор Амеліо на чолі передньої сторожі впаав на відділ 1300 людей Тигривців рас Мангаші, котрі займали дуже сильну позицію. По стороні італіянської упало 11, а ранених єсть 30, між ними нема ні одного білого. По стороні неприятепської погубило 20, багато ранених і полонних. На сю вість вислало італіянське правительство ген. Бараттієрому гратуляції. Звідки взяли ся ті Тигривці, не звісно; були то певне воляки рас Алулі, отже передна сторожа войск Менеліка.

малпками і паугами глядало на них купця. Всьо бігало, кричало, кляло, дучало, сьміяло ся як на ярмарку.

Дон Рафаїл не звертав ні на що уваги. Не бачив і того, що від берега плаве державна лодка під дашком, котрим веслували моряки войскові. Сидів в ній командант пристани, кількох інших офіцірів і урядників, котрі всі їхали попрощати свого вчерашнього господаря пиру, дон Рафаїла.

Робота з виношеною бочкою поступала скоро. Робітників Іджерлія обв'язували кожду бочку шнуром, зачіпляли вузол о ланьцух від вінди; довге дерев'яне рамя підносило ся зі скрипом порушаючої ся машини, бочка дряжачи легко підносила ся півколом понад покладам і якла в тінім отворі корабля, звідки немов стогін відливав ся гул ударяючого о поміст її тягару. Дон Рафаїл проводив кожду очима і за кождою повтаряв собі в душі: „Може в тій мій степь? Може в тій?“

Коло него стояло двоє агентів, конкуруючих фірм з фірмою Іджерлія. Розмавляли о Бенгуелі, о заводі який їх стрітив; один жалував ся, що не стало ему пива, другий доскидав нетерпеливо значної доставки джину, а тут тимчасом така проволока!

Вже дев'ята бочка підносила ся до гори і зависла як раз над самим поручем, коли в тім стало ся щось страшного: Зле зав'язаний вузол пустив; бочка відбила ся від поруча, другий раз від краю лоди і в голосним плеском упала в море...

Дангарі з вереском кинули ся її ратувати, а з тим вереском сполучив ся крик, чия радше початок крику, блискавичний, урваний, але такий страшний, такий нелюдський, що обом агентам волосе стало під їх кривими капелюхами... Блиска ім гадка, що може ко-

Войско султана Данакілів іде під проводом італіянського офіціра Перайко на поміч Бараттієрому.

Новинки

Львів дня 15 жовтня 1895

— Іменованя. Є. В. Цісар іменовував радника і начальника президиального бюро при генеральній дирекції австрійських залізниць державних д-ра Сев. Князьолуцкогo радником при Міністерстві скарбу. Далше іменовував Є. В. Цісар: директора гімназії в Бучачі Йос. Сенкевича директором гімназії в Дрогобичі, професора гімназії в Бродах Володим Ваньковського директором гімназії в Сяноці і професора гімназії в Дрогобичі Фр. Зиха директором гімназії в Бучачі. — II. Президент Міністрів іменовував віцесекретаря міністеріального в Міністерстві віроісповідань і просьвіти д-ра Ігн. Рознера віцесекретарем міністеріальним в Президії Ради Міністрів.

— Ц. к. краєва Рада шкільна ухвалила на засіданю з дня 10 с. м.: Затвердити іменоване кс. Стан. Коржоньовського римо-кат. пароха в Теробовлі на духовного члена до ц. к. окружної Ради шкільної в Теробовлі; затвердити вибори: Ад. Ценьского на заступника председателя до ц. к. окружної Ради шкільної в Гусятині, Вас. Павличака управителя 2-класової школи в Заболотіві на представителя до ц. к. окружної Ради шкільної в Снятині, Йос. Клясика управителя 4-класової школи в Обертині на такого-ж представителя до ц. к. окружної Ради шкільної в Городенці; 3) визначити Ів. Польовичака управителя 6-класової школи мужескої в Снятині на другого представителя учительства до ц. к. окружної Ради шкільної в Снятині і Володим. Каміцкогo управителя 5 кл. школи в Городенці на такого-ж представителя до тамошної ц. к. окружної Ради шкільної; 4) затвердити в учительстві в середніх школах: Олекс. Ярему в II й гімназії в Перемишлі, Вят. Баревича, Ад. Арента і Ів. Белю в гімназії в Дрогобичі, Вас. Білоцкогo в академічній гімназії у Львові, Том. Дидацкогo і Жигм. Швайдера в гімназії в Тернополі, Володисл. Лятошинського і Йос. Батицкогo в гімназії в Ставціславі, Влєсл. Стояновского в гімназії в Перемишлі, Войт. Німци в гімназії в Тарнові, Йос. Куровского в гімназії в Вадшвицях, Валер. Кривульта в

школі реальній в Кракові і Мих. Літинського в школі реальній у Львові; 5) установити посади учителів релігії римо- і греко-кат. в 5-класовій школі мішаній в Лиску від 1 лютого 1896; 6) вилучити громаду Гдешичі з округу народної школи в Міжниці і зорганізувати осібну школу 1-класову в Гдешичах від 1 вересня 1896; 7) вилучити Вистовичі з обсягу народної школи в Рудках від 1 жовтня 1895; 8) перемінити 1-класову школу в Суходолі на 2-класову від 1 жовтня 1895.

— Учителями шкіл народних іменовані: Сид. Ольшаньска управителькою 2-кл. школи в Ватятчах, Йосиф. Годованський управителем 2-кл. школи в Дзівожках, о. Юл. Борачок греко-кат. катихатом в Ярославі, о. Яросл. Мандичевський греко-кат. катихатом в Теробовлі, Людв. Завадский учителем в Дашаві, Ів. Лисенецкий в Стріжківцях, Ів. Якубовский в Рожьсках, Мих. Рихвицкий в Кореличах, Ант. Яксманський управителем 4 кл. школи в Замарстиніві, Ів. Яворський старшим учителем 5 кл. школи в Комарні, Кар. Красицка молодпою учителькою 2-кл. школи в Вишнівчику; далше управителями 2-кл. шкіл: Войт. Лещак в Лютовисках, Ів. Яскуловский в Бортиках, Володисл. Франк в Дмитрові, Йоан. Крит в Рішневі, Володим. Ляшкевич в Сушні, Леонард Войнаровский в Холові; кс. Мар. Кручек римо-кат. катихатом в Чорткові і о. Ант. Рудницький греко-кат. катихатом в Дрогобичі.

— Презенту на опорожнену греко-кат. парохію в Жегестові уділило ц. к. Намістництво о. Мих. Туряньскому, дотеперішньому греко-кат. парохові в Полянні.

— В справі подорожи до Риму видав Митрополічий Ординарият в архієпархіальних Відомостях д. 10 с. м. обвіщене такого змісту: Депутація, котра вибирає ся до Риму з нагоди 300-ого ювілею унії, виїде зі Львова під проводом Вар. крилошанина Патюжжа дня 24 с. м. о годині 5 мін. 25 рано (після середно європейского часу) по службі Божій, котра відправить ся в церкви св. Георгія о год. 4-ій. До Будапешту приїде ся 25 с. м. о год. 6 мін. 35 рано; в часі цілоденного відпочинку буде можна оглянути місто. Вечером о год. 8 мін. 30 виїздить ся з Будапешту, а 26-ого с. м. о год. 6 мін. 53 приїде ся до Фіюми на нічліг. Відти 27 с. м. по службі Божій о год. 7 мін. 30 рано виїде ся кораблем і приїздить ся о год. 5 мін. 30 вечером до Анкові на нічліг. Д. 28 с. м. рано виїзд до Льорета; пополудни поворот до Анкові. Вечером 28 с. м. дальша дорога

трий з моряків веде з собою леопарда до Європи, і що той ему утік, та обігріли ся з найбільшим страхом, але побачила лише добре ім званого туриста-маліяря, котрий стояв без руху, держачи ся обома руками поруча...

Агенти так були утішені тим успокоючим видом і так їх увагу займало то, що діяло ся на морі, що навіть не добачили ні зелені блідости его лица, ні каплі крови, котра сплинула ему з легко розвертих уст на губу... Нешастний молодець, чуючи, що араджує ся, що може всіх погубити, геройским напруженем волі затягнув так явни губами, що аж кров з него присла, немов німе докінчене того крику, зворушеної до самого дна душі. І гнеть потім обгорнула его така мертвота, що стояв немов пригвождений до місця, не могучи розпростати долонь, стискаючих судорожно поруче. А довкола него зібрав ся численний кружок зваблених випадком зрительів... Гадки були поділені, але більшість була тої гадки, що бочка повинна виплисти... Дангарі з розпукою кидали ся за нею у воду... чули, що провинили, а Іджерлі був дуже острый пан...

— Наш любий Давидю! — відозвав ся з насьмішкою один з агентів. — То певне був его одій... Пів на пів з землею! Очевидно, бочка пішла на дно.

Дон Рафаїл очунав з своєї задеревілости... Кинув ся, розтрутив зібрану за ним громаду і як божевільний пігнав до каюти капітана.

Той сидів з Іджерлім при магоневім столу, допиваючи величезні склянки пива.

Побачивши вбогаючого як вітер креоля, з лицем страшним і божевільним зором, зірвали ся оба верелуджені.

— Що стало ся?! — крикнули разом.

— Нещасте! — відповів тамтой придавлен-

ним голосом. — Капітане... Мр. Іджерлі... Бога ради... ратуйте!

— Що такого?... Говоріть же!

— Бочка... одна бочка упала в море... В ній був мій степь... Я знаю... Тут... тут... щось мені говорити, що то він був!...

І обома кулаками став бити ся в груди.

— Боже! — закричав Іджерлі, котрий однако мав на тільки притомности, що замкнув двері і вікна каюти... Говоріть тихіше... Яким способом? То не може бути!

— Шнур розв'язав ся!... Ох!

— Га, худоба! — захищів агент. — Отже то так, як має ся до роботи з ідиотами!

— Люди! — стогнав дон Рафаїл — як маєте Бога в серці, не трагуйте часу! Ратуйте!... кажу вам, ратуйте!

І чіпав ся їх рук і рвав собі волосе на голові. Просто божеволів.

— Не кричіть! — сказав остро капітан. — Стало ся нещасте, признаю, але як каж рада на то? Впрочім, звідки тога певність, що то власне ваш отець, а не хто инший?... То божевольність!

Дон Рафаїл ломив руки, аж тріщали в чиколонках.

— Я знаю... я знаю! Ратуйте его! Чого зволікаєте? Чуєте?

— Що ви до лиха хочете? Що-ж я маю робити?

— Скафандер... Дайте мені скафандер, а сам піду на дно!

— Ви одуріли!

— Одурую, як мені того не зробите. — Боже праведний... і то люди!

Давид Іджерлі приступив до него і положив ему руку на рамени.

— Будте-ж розумні. Хто небудь той нещасливий — а маєте чотирнацять раз певність

з Анкони, а д. 29 с. м. перед полуднем приїзд до Риму. Ось найкоротша і найдешевша дорога. Хто хоче їхати тим порядком, вволить на руки крилошанина Пакижа прислати до 20 с. м. гроші на закупню білетів звичайним особовим поїздом, а то 90 вр. 10 кр. на білети І класу, 68 вр. 30 кр. на білети II класу, 42 вр. 80 кр. на білети III класу. До Львова треба приїхати в середу дня 23 с. м. і явити ся в будинку капітульним по білет подорожний. Кому любо, може вибрати иншу дорогу; а в таких разі найліпше було би в Будапешті або у Відні взяти окружні білети до Риму і наповорот. Упрашає ся лише, щоби всі учасники депутації дня 29 с. м. були вже в Римі, бо послуханя треба надіяти ся в перших днях падолиста. Коли би хто надіслав гроші на білети, а опісля з якихсь причин не міг їхати, то грошей не буде можна йому звернути, лише куплений білет. Важність справи каже надіяти ся як найчисленнішою участю в депутації.

— **Нова станція телеграфічна** буде з днем 20 с. м. отворена в Отиїї товмацького повіта в обмеженою службою денною при тамошнім п. к. уряді поштовим.

— **Курс для наук асекураційних і математичної статистики** в університеті віденським входить в жите з початком сего року шкільного і буде розложений на два роки. В першій курсі, що тепер починає ся, буде викладати ся математика в чотирох годинах в двома годинами вправ. Слухачам вільно слухати також на виділ правничим викладів з національної економії, наук скарбових і з торговельного та векселевого права. Ходити на виклади того курсу вільно так звичайним як і надзвичайним студентам правничого і філософського виділу, так, що і найширші круги можуть користати з викладів, тим лекше, що можна їх слухати цілком довільно після власного вибору. Можна надіяти ся, що ся вість буде пожадана особливо для тих, котрі глядають хліба в заведеннях асекураційних. Після обов'язуючих приписів іспит на асекураційних техніків можуть здавати лиш ті, котрі викажуть ся, що слухали відповідних викладів з математики на університеті.

— **Огні.** Дня 11 с. м. о год. 10 вночі повстав огонь в Краснім, повіта золочівського і знищив всі будинки з всіма засобами всімох найважніших в селі господарів. Найбільше потернів той, від котрого почало горіти. Здогадувати

проти одного, що то не ваш отець — хто небудь би він був, вже для него нема ратунку; за пізно. Погадайте, чого хочете? — Хтож би так виставляв ся на небезпечність відкриття для одної дурної бочки олію. Атаке то лише олій, пам'ятайте, що лише олій — додав з притиском на кождім сляді — если ціла справа не має відкрити ся.

Дон Рафаїл відтрусив его нагле.

— Ойже відмавляєте мені помочи? — питає тяжко дихучи і вліпивши свій палкий погляд в обок Англіїців.

Капітан лише кивнув раменам. „Брудний Давидко“ обтер собі піт з чола. Ціла тота сцена сильно їх нетерпеливила, так само як і сліпого пса, котрий все з тиха воркотів.

— Ойже добре — крикнув молодий Кубанець, кидуючи ся до дверей... Піду до команданта пристави... Він мені дасть скафандер... Поруху небо і землю, але на дні его не лишу.

Але в тій самій хвили капітан з скоростю, майже неімовірно в таким товстім чоловіці, скочив до него як леопард, разом з ним скочив его пес і оба вхопили его мовчки, вб'якуючи в его тіло один свої пальці сильні як залізо, другий зуби.

Очи Штірзона блищали як у тигра синявим огнем.

— Там божевільний! — прошепотів кидуючи молодого маляря ва сфьку. — Хочеш нас погубити! Не вийдеш звідси, кажу.

І придержуючи ему одною долонею обі руки на грудях, заткнув ему другою уста.

(Конець буде.)

ся треба злого підпалу, бо огонь повстав з хліба з необезпеченою худобою, котрої згоріло сім штук. Всі пошкодовані були обезпечені; чотирох з них в товаристві „Дністер“ на суму авіш 3000 вр. Загальна шкода виносить кільканайцять тисяч вр. — В Прусах, львівського повіта, згоріли чотири загороди селянські; шкода в часті обезпечена виносить 2550 вр. — В Тарношні, равського повіта, знищив огонь п'ять селянських загород; шкода около 5000 вр. — В Черняхіві, яворівського повіта, згоріло 12 загород; шкода необезпечена около 13.000 вр. — В Дяхові, чеського повіта, згоріло 24 загород; шкода около 13.750 вр. в часті обезпечена. — В Полтві, перемішлянського повіта, знищив огонь 5 селянських загород; шкода 4000 вр.

— **„Відхрещений“.** З Черновець довозять о такій пригоді: Окінчений ученик учительської семінарії С. К., жид, залюбив ся в гарній Міци Г., католиці. З причини, що у нас не обов'язують ще угорські закони, а панна Міци єсть вірною християнкою, то залюблений рішив використати ся, щоби дістати руку панни. І охрестив ся в черновецькій костелі оо. Сауїтів та яко Еміль К. відбув торжественні заручини. Однак о тім довідали ся родичі судженого, правовірні жиди, замешкали в Ягольниці, забрали чим скорше сина до дому і привезли до него, щоби вирік ся християнської віри і повернувся назад на відро Ізраїля. Серед прийнятого у жидів звичаю п. Еміля „відхрещено“ і він знов як жид приїхав до Черновець. Але любов обох суджених нічого на тім не стратила і они вибирають ся тепер до Угорщини, щоби використати з тамошних обов'язуючих цівільних законів.

— **Ніч поміж вовками.** Манувшого тиждня, як пише черновецька Gazeta Polska, один з гаєвих греко-ор. фонду релігійного ішов пізнім вечером через ліс в Францтали, коли нараз побачив перед собою 4 вовки. Не тратячи відваги, стріляв до них два рази. По першій вистрілі почали вовки утікати; але коли за другим вистрілом ранив одного, остали три кинули ся на стрільця. Сей хедви встиг видранати ся на високе дерево. Вовки окружили дерево і завзято підскакували, щоби досягти гаєвого; а хоч їм се не удало ся, перестояли під деревом аж до рана. Коли гаєвий видів ся вже безпечним, зсунув ся з дерева і ішов до дому. Але аж тут оказали ся сумні наслідки перестрахи; нещасний посивів цілком і онімів так, що до тепер не відискав мови.

— **Чесні студентки.** Кілька чеських жінок, що скінчили ческу гімназію женську „Мінерва“, вголосили ся до університету чеського, щоби записати ся на надзвичайних слухачок. Але просьбі їх відмовлено і позволено їм лише бути госпітантками. Справа опре ся о сенат академічний; а кількох професорів звертає увагу на се, що будучи госпітантками, жінки ті не підлягали би приписам дисциплінарним університету.

— **Отроєне 23 дітей.** В італійським місті Катані на Сицилії отроїла жєнщина Гаєтана Стімеї 23 чужих дітей при помочи вина, до котрого додавала фосфору. Она приманювала до себе діти цукорками і забавками. Страшну ту жінку арештовано. Признала ся до вини і сказала що отроїла діти з мести за тото, що двоє її дітей померли, а їй здавало ся, що померли з вини чужих людей. Поліція ледво охоронила її перед роз'яреною товпою народу, котрий хотів її на місці убити.

— **Злодійська штука.** Шинкарка Меслер при площі сьв. Лазаря у Львові обжалувала свою служницю Людвіку Малець, що тота її обкрадає. Висланий поліційний агент не найшов у служниці нічого підозрілого, але довів ся, що Малець давала своїй пачі різні подарунки: меблі, скло, порцеляну і т. ин. а тих подарунків було тільки, що можна було ними заставити три комнаты. Малець запитана, звідки брала ті всі річі, відповіла, що діставала їх від своїх коханків і подала агентові навіть їх адреси. Але дальше слідство виказало, що під тими адресами ніколи ніхто того назвища не мешкав та що Малець ті подарунки купувала по skleпах. Річ вияснила ся в той спосіб, що хитра Малець обкрадала свою паню, а щоби відвернути від себе підозріння, купувала за крадени гроші дорогі подарунки своїй пані. Шинкарка, маючи таку добру кухарку, приймала

від неї дарунки, — бо ж то був добрий інтерес — і цілком їй завірила, з чого злодійка уміла добре користати. Людвіку Малець арештовано, „дарунки“ лишено у шинкарки і дається, що они будуть цілим відшкодованем за уражені гроші.

ТЕЛЕГРАФИ

Відень 15 жовтня. При вчерашних виборах до сейму з середмістя вибраний ліберал Пікерт. Гр. Таффе занедужав поважно.

Софія 15 жовтня. Собрание скликане на 27 с. м.

Берлин 15 жовтня. Кн. Лобанов забавить тут довше. Его гостині приписують велике політичне значіне.

Константинополь 15 жовтня. Вчєра прийшло знов до розрухів між вірменським населенем.

Рух поїздів веліаничя

важний від 1 мая 1895, після середно-европ гол

Відходять до

	Поспішні			Особові				
	Кракова	Підволочиск	Підвол. з Підзам.	Черновець	Черновець що по неділка	Стрия	Сколького і Стрия	Бєлзця
Кракова	8:40	2:50	11:—	4:55	10:25	6:45	—	—
Підволочиск	—	1:56	5:46	—	9:50	10:20	—	—
Підвол. з Підзам.	—	2:10	6:—	—	10:14	10:44	—	—
Черновець	6:15	—	—	10:30	2:40	—	—	—
Черновець що по неділка	—	—	—	10:35	—	—	—	—
Стрия	—	—	—	5:25	9:33	—	7:38	—
Сколького і Стрия	—	—	—	—	—	3:00	—	—
Бєлзця	—	—	—	9:15	7:10	—	—	—

Приходять з

	Поспішні			Особові				
	Кракова	Підволочиск	Підвол. з Підзам.	Черновець	Черновець що по неділка	Стрия	Сколького і Стрия	Бєлзця
Кракова	1:22	5:10	8:40	7:00	9:06	9:00	—	—
Підволочиск	2:25	10:00	—	8:25	5:00	—	—	—
Підвол. з Підзам.	2:13	9:44	—	8:12	4:33	—	—	—
Черновець	9:50	—	—	1:32	7:37	—	—	—
Черновець що по неділка	—	—	—	6:17	—	—	—	—
Стрия	—	—	—	12:05	8:10	1:42	—	—
Сколького і Стрия	—	—	—	9:16	—	—	—	—
Бєлзця	—	—	—	8:00	4:40	—	—	—

Числа підчеркнені, означают черунічну від 6 год. вечєром до 6 год. 59 мин. рано.

Час подаємо після годинника середно-европійського; він різнить ся о 36 минут від львівського: коли на веліаничя 12 год. на то львівським годиннику 12 год. і 36 мин.

Поїзди особові зі Львова відходять до Брухович (від 12 мая до 10 вересня в будні дни) 3:20;

Брухович (від 12 мая до 10 вересня в неділі і свята) 2:26;

Зимної-води (від 12 мая до 10 вересня) 3:45

До Львова приходять з Брухович (від 12 мая до 10 вересня включно) 8:25.

Поїзд блискавичний зі Львова 8:40 рано, в Кракові 1:48 по полудні, у Відні 8:55 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8:40 вечер, в Кракові 2:04 по полудні, в Відні 7:04 рано.

Розбишаки на ріці Місичіні. Повіст з життя американських полішуків в перекладі К. Вербенка, вишла особною книжкою (609 стор. друку) і продає ся по ціні 80 кр. в книгарни Ставропігійської, тов. ім. Шевченка і у накладця К. Паньковського.

За редакційною відомістю: Адам Креховецький.

Філія ц. к. уприв. гал.
Банку гіпотечного в Тернополи
приділила в об'єм свого діланя
продажу льосів
за сплатою в місячних ратах.

Позаяк жадна дотепер інституція в Галичині
продажею льосів на рать не займає ся, проте Філія
Банку гіпотечного в Тернополи розширяє під тям
взглядом свою діяльність 85

на цілу Галичину.

Проспект на жадане gratis i franco.

Бюро оголошень і дневників

приймає

О Г О Л О Ш Е Н Я

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

Л. Влодек і Красвський

Львів

ул. Гетманська ч. 4.

Сналад фарб, материялів і
артикулів домово-господар-
ських і т. д. Поручають на
сезон валочки еластичні, кит,
гіпс, цемент до заосмотрю-
ваня вікон, дверей на зиму.
Рогіжки, хідники кокосові.
Масу воскову французку,
лякери до вапушаня підлог.

Цінники на жадане висла-
лає ся за оплатою.

(Імпр.)

Інсерати

(„оповіщення приватні“) як
для „Народної Часописи“
так також для „Газету Львів-
ської“ приймає лиш „Бюро
Дневників“ **ЛЮДВИКА**
ПЛЬОНА, при улиці Кароля
Людвика ч. 9, де також зна-
ходить ся Експедиція міс-
цева тих газет.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Ком-
плетні урядження для стаен і обор.

На жадане вислаєно катальогі.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файгель

у **Львові**, улиця Коперніка число 21.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хе-
мікалія найдешевше купити можна впрост у заступ-
ників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети в перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові
насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уря-
дження купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, не також
рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

Львів ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане вислає ся катальогі.